

Vážený pane sekretěře,
me' horší polovičky odjela dnes nedkam na Romisi a pokoušela
se vrátit az' večer, uložila mně odeslati Vám tuto Rozekturnu.
Činím tak tedy a zároveň při té příležitosti si dovoluji podati
Vám uchvát a srdečný pozdrav.
Milostivě paní svou lásku a pozdravů přání.

22. I. 1932.

Amelova!

Racištorf 19. XII. 1935.

Vážný pane seřádní šefe!

Bude nám opravdu letos o vánočních divně, když se nebudeme
moci stavět jako obyčle na trochu toho milého a povzbudiv-
ného pro nás hovoru v Kosticově paláci. Patřilo to už také
nějaké k tradici našich vánoč a bylo to pevně spojeno s naší
představou vánoční Prahy. Stejně, ba ještě víc budeme litovati,
že budeme letos zbaveni té radosti navštívit milostivou paní
a slečnu Boženku. Byli jsme vždycky opravdu pyšní na to,
že se nám dostalo té chvilky navštívit vás ve vašem domově.

A pro mě to mělo vždycky takové příjemné důsledky: nutný
hovor a hlavně každoročně několik dobrých receptů z osvědče-
né Ruchyně Vaší paní choti, jimiž jsem zdokonalila a obohaci-
la svůj Ruchařský repertoár. A letos o to všechno přijdu!

Nejedeme totiž letos na svátky do Plzně. Váš si všechno dovoluou
vybral o prázdninách a také nám to letos bolusil nestojí za to se
tím vypravovat. Budeme tedy - pojmev za svého navštívit
sami o vánočních a zde, ve Slotenském. Je to konečně také důka-
zem toho, jak velice jsem se zde aklimatizovali a jak jsme k
tomu zdišnému kraji přirostli. První leta našeho koloniálního
jak jsme říkali - pobytu by se nám bylo zde to neumožným
strávit zde svátky, ale čím dále tím více jsme užili, jak se zde
užijeme doma a jak - ku podivu - je nám to divně, když o těch
čechách slyšíme kolem sebe jen samý český hovor.

A není divu, že jsme si zde už vypleli. Máme noc hezký' ložt,
pohodlnú a utulnú zařízenú, ložt, kde lze byt'ovat a konečně
i společnost, když po ní racionálně a tak se nám už po Cechách
nestýšela! Jméne už docela Franzlavsky.

ale poněkud vlastně piš' jen o nás a našich rojinech, ačkoli bych tak
ráda viděla, co je v Praze nového, jak je mládež' paní se zdravím
a jaké pokračuje stechna Božinka ve svém tanečním umění.

Škola, že se toho letos nedovím - ale hnu hezá! a rafinovější to
bude na rok - jenze háže, bítla, kndeme už vás o rok starší!

Upmínú vám, pouze seletní úfe, mládež' paní i slečny Božinka a
ste. Zelenice (je-li ještě slečnou) vě nejčepší o svatběch proji a
učiv' vás v'edky podtravaji Dmencova!

Já, pane pekání áte, se připojuji k tomuto přání
několika řádky a přeju vám, aby vám žijšček naděhl
v Mámu do té poblastněby, kam užšyby si na svého
lečna drádate na ty naší paměty, nejímí k'otičky' pobled;
vám pak, pane pekání píte, aby myní za toho nového p'eni-
denta měl den 36 hodin. tom to, jak si d'áte, přání' docela
šromná, ale vás by jistě potěšila. Tony máme v žensm
do nového roku hodně programů, zejména koncviš' na
východním Slovaku jipí hrady, ale o tom se ještě neomí
nahlas mluvit, aby se to podařilo.

Tedy přejimne' rádky a bohatého žijška vám
přeji váš oddaný

Mencel.

Racibor 14. IV. 1936.

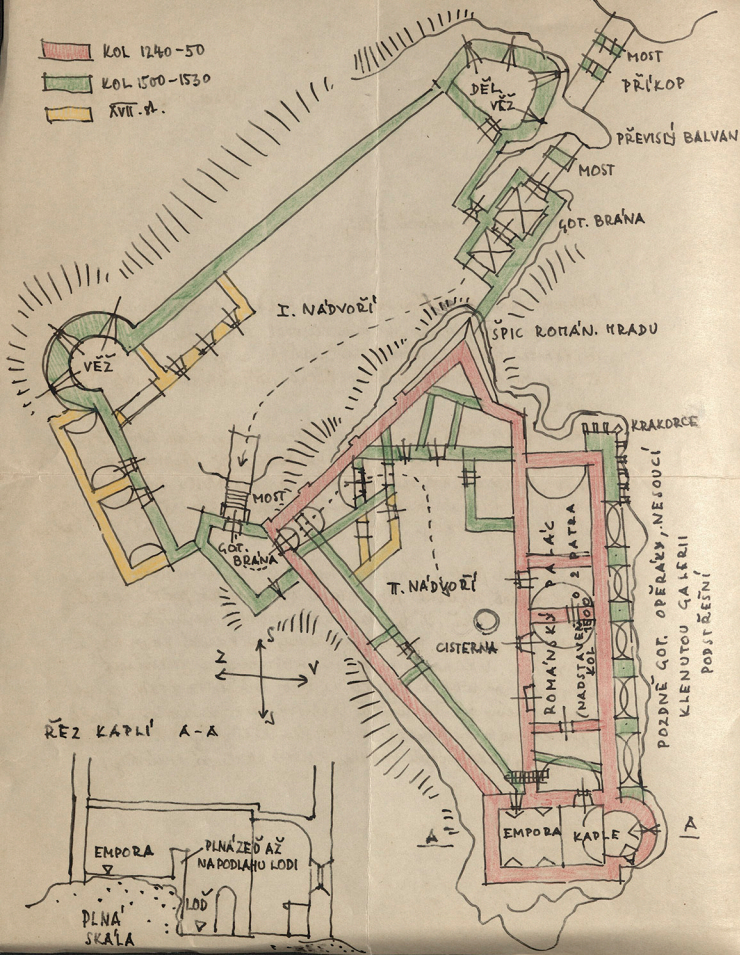
Vážený pane sekční šéfe,

děkujeme Vám především za lastavě přání k svátkům a za vzpomínku, kterou jste nám věnoval. My jsme ztrávili Velikonoce částečně venku na cestách a to tak zajímavě, že jsme měli skutečně obzvláštní příležitost na Vás vzpomínat.

Dokládáme totiž právě zapadoslovenskou část hradu, neboť před Velikonoce jsme udělali ještě Vrátce, sílov, Hricov, Košec a Lednici a teď jsme navštívili s jedněmi našimi autem Sivý Kámen, Bojnice, Dýmeš a Ulrovce, kdy právě ty hrady, které nám v Mikánku a Trenčínku daly.

A právě na posledním z těchto hradů, Ulrovci, jsme se dostali ~~práve~~ zejména pro muzeu nečekaného překvapení. Muzeu tvrdil totiž, že ho už na Slovensku nemůže nic překvapit, že už to zde tak zná, že každá novinka je vylovena. A kupodivu právě lastavě a uznávaný Ulrovce ho úplně vytrhl z jeho blasovanosti, neboť jsme na něm našli úplně zachovalou románskou kapli s podkovovitou apsidou a dokonce se zbytky původních fresek, vyukrajícími místy zpod pozdější omítky.

- KOL 1240-50
- KOL 1500-1530
- XVII. st.

RĚZ KAPLE A-A

Je to kromě spíše jediný hrad, který - pokud je známe - má rovnou protibání detaily a jediný hrad, kde je zachována původní hradní rovnováha kaple, neboť se spíše stojí věž a palác. Měli jsme z toho velkou radost a musíme vám hned napsat, abych vám o tomto objevu referovala, ať také učiním. Bohužel nemáme dohled k tomuto hradu žádných kloudných historických zpráv kromě té, že patří comenon Bassoni, španělskému království, jímž známe v Trencíně dva zřepny, otec a syn; spravovali Trencínolo v druhé polovině 13. století. Škoda, že nemůžeme za tento hrad přičísti zprávy z jiných hradů, které mají často tak slavnou minulost a tak nešťastný skutečný stav.

Máme z tohoto hradu tím větší radost, že konečně nemůžeme být tak zahanbeni před společníky hradů bývalých rakouských sousedů. Vždyť původně - i když ne monumentálního výstavnosti - velice příměrný hrad Rauheneck w Badenu. Tesně se i v něm k tomu slavnému hradu stařího slovenska, zprávně radost, vždyť kdo byla vlastní hlavní příčina, proč vám o tom píšeme: alychom vás učinili spoluprávními naší kumštérnické radosti.

Uchvě se vám oba poručíme a milostivě naši i slečně Proženice konáme uchvě pozdravy.

Váš Othenlova
Váš uchvě oddaný Meuel

Račistovf 27. xán' 1936.

Kralich 8.

Vážený pane sekretéři šéfe,

v prologu své práce o Bratislavě jsme si dovolili
nazvat' Vás jejím Kmotrem a protože se domníváme,
že Kmotrovství tohoto našeho dítěte Bratislavy na se vezmete,
obracíme se přímo na Vás a posíláme Vám rukopis.

Posíláme jej ~~rukopisem~~ s žádostí, abyste jej obětavě přečetl -
jsem si při tom opravdu vědoma zvláštnosti této své žádosti;
protože vím, jak jste zaměstnán - a uznáte-liže dobrý,
abyste byl tak hodný a přidal jej panu nakladateli Šten-
covi k tisku. Zdrželi jsme se s prací trochu, ale chtěli jsme
to udělat dobře a důkladně a to nejen text, ale i obrazo-
vý materiál. Práci jsme si rozdělili a sice tak, že já jsem
psala věsto o hradech (který co nevidět vyjde samostatně),
pak jsem napsala renesanci, barok a klasicismus;
empir a novověk jsme dělali s mužem společně. To
nejlepší a nejvzácnější - totiž o založení města, to napsal
Vášek, já jsem dělala jen jazykové korektury a slohovou
úpravu. Muž to celé sám opsal, protože má lepší a
čitelnější rukopis než já.

Práci na přání Váškovu věnujeme p. prof. Eisnerovi;

Kromě je zde, v Bratislavě, pro nás Nm, čím Vy jste nám
byl v Praze: radem a pokračováním. Konečně Kopou spo-
lečně s mužem taky na dvůr a myslím, že to bylo i
zvládnou p. profesora, že se muž stal členem Šafaříkovy
společnosti: - K textu připojujeme prozaím novze Kopie
fotografií, desky ne! muž sice už vyznídované a v přiloze
pro p. Štence připojuje také vyznídované celého fotografického
materiálu, ale desky podle ~~me~~ přímo p. Štence, až od něj
dostane zprávu, že práci přijala že ji vytkne. Dělá to
z manipulacních důvodů - vzhledem na obtížné postulat
desky podru. Na Kopie připojujeme ještě malé pořadí,
abytke totiž, pane sekční šife, lasnavi se přimluvit
v p. Štence, aby knížku vydal ještě do vánoce, bude-li
to osmém po stránce technické možná. Kdyby si p. Štence
přál, mohli bychom v zdejším našeho malbě lidé
Fully opatřit nějaký a decorationální návrh na obalku
Knížky, což by mělo na vzhledu, že bychom se s Fullon
v tom mohli domluvit a měli také na to určitý vliv.
Vzhledem k tomu, že p. Tuháčik našel tak dočasně
obrázky k textu, bylo by myslím škoda je zrušovat
a proto bychom byli velmi vděční p. Štence, kdyby
to mohl vydat ve větším formátu než bylo to dočasně
Přeno, aby přilohy lépe uplatnily. Kdybyste snad Vy,
pane sekční šife, měl - jak muž říká - nějaké lepší

obrázky, radě je laslavě k tomu připojit nebo vyměnit.
Tím myslím bych už probírala vše, co se týká m. Kopisu
a na Kopie si Vám dovolím ještě něco napřáť o naší
přáduinoví cestě), která by se dobrě mohla jmenovat
„Lovci poseladů“ či „Tajemný hrad v Karpatech“, protože
nezavícenci se jistě mohli domluvat, v donce naši
vášni pro hrad, s ním jsme jedli za Karpatem situetou
zřetelnou na obrazu, ester - necesta, vyznídovou malou
altrvokou, že Kopie poselady a hledáme tajná sklepení
achodby, jimiž se Karády: pořádný hrad podle nerysto-
vaného sice, ale Nm důraznějšiho přání publikata nel
honosít. Dokončili jsme letos a dovolili mu 18 dinnu
cibou autem ~~pro~~ všechny hradu ve Slovensku a Podkar-
patské Rusi. Máme ode všech - pořad osmém ra to stoji
a je z nich zachováno něco víc než zbyly rábladu,
přídorysy, fotografie a popisys. Byla to hezká a zájme-
va! práce a protože se právě ra 14 dní stěhujeme z Ra-
čistoty už kvale do Bratislavy, řídim se, že budu
můt víc přiležitosti a možnosti opatřit a přečísti si
všechnu potřebnou literaturu, zolatit když jsem se
už taky naučila maďarsky do té míry, že s pomocí
slovníku sice, ale už téměř plyně dovedu číst. (mluvit
osmém ještě nemům, ale doufám, že se tomu taky
naučím). Je to pro nás ohromně vzhledu, protože bez

maďarštinou jsme tedy nemohli opravdu nic pořádně.

Zobrazil tvrdý hrad, jako byl hrovec (byli jsme
na něm ještě jednou vedeno) jsme už neobjevili, ačkoli
jsem našel lecos krásného a zajímavého hlavně z
gotiky - čičava, Vinné - a renesance - Jaseňov. Tě ovšem
musím být ještě hodně pitva, alych to taký časem
napsala, ale to už, jak doufám, mě musí k tomu
přidržet.

Děkujeme vám, pane sekretěře, už přídem za
váši laskavost a co nejúčinněji vás i vaši váženou
rodinu pozdravujeme. Dmenclová.

Já, pane někdejší, vám ještě jednou děkuji, a
za tím co vám žena psala tento doprovod, celou
zabítku jsem zabalil a odělal na ní knížek.

Uctivě váš poskramy váš
Mencel.

Lit. v. 1878. byt v. 1878. Wien Paul ette,
der architekt, (v. 1878) Formy
Kardes, architekt, 1878, 1878, 1878
1878, 1878, 1878

Janogrofi z. 1878. (1878) a 1878 -
grofi, 1878 a 1878 1878 on

Vážený pane sekční šefe,

včera nám poslal pan nakladatel Štenc první část textu ke korektuře a zároveň v přiloženém dopise napsal, že to velmi spěchá a že v vydání nyní rozhoduje každý den. Byli bychom Vám proto velmi zavázáni, kdybyste byl tak laskav a pokud je to vůbec při vašem naplněním pracovním programu je možno, mi brzy poslal i druhou část textu. Píši Vám hlavně proto, aby nevzniklo nedorozumění. Nemohu totiž doplnky a vložky, na něž jste nás zcela správně upozornil, dříve napsat, dokud ~~to~~ nebudu mít text v rukou. Nemám doma kromě toho originálu, který radíte mít Vy, zřejmě ~~to~~ jiné kopie takže nevím z paměti, kam bych to měla vložit a jak stylizovat, aby to do celkového rámce Ružky zapadlo.

nehávejte se na nás, že si dovoluujeme takto zneužívat vaši laskavost, ale abych se Vám upřímně přiznala, měla bych docela pokazenou radost, kdyby to do vánoc nevyslo a myslím, že i ~~se~~ stanoviska obchodního by to bylo taktičtější, aby se to na hnu objevilo před svátkem. Moc se na to oba těšíme a jsme Vám opravdu upřímně vděční za vaši radu a pomoc i za vhodné doplnky a korektury v textu. Musí se jenom divit tomu vosaťemu sumci v předmluvě; on se totiž tomuto úvodu, který jsem napsala sama na vlastní zodpovědnost, od počátku pořád smál jako zbytečné romantice a když Vy jste pro něj projevil takové nedorozumění, byl přirozeně úplně poražen. Že já Vám pěkně a srdečně děkuji, že jste se tomu taky nevyoněl - je to přece Ružka pro širší publikum a já jsem přesvědčena, že takové lehké a vřívější sousto přijde občas vhod i sebe přínosnějšímu čtenáři.

Avšak největší radost máme opravdu z toho, že jste s prací
spokojen a že jste nám ji pochválil. Zvláště jsem si ve vašem
dopise poděkala tu zmínku o „milé formě, již je knížka psána“,
protože o tu jsme měli s dalším chotěm a spolupracovníkem
nemalé vojny. On toho sice víc a důkladněji ví, než já, ale zase
nemá tak hluboký a ohebný jazyček, přeho se mně už při
narození - jako každé řecké - dostalo.

Upřímně vám tedy ještě jednou oba děkujeme
a uctivě se vám i vaší vařené rodině poroučíme.

Mengelová.

Totž to nejhlavnější vám, žena zapomenula, pane
skčíní řte, napsat: pan Renc totiž přeš, se od vás
dostal jen prou polovinu textu, a tu si myslíme, že
snad čekáte s vydáním druhé polovice panu Rencovi do
té doby, až dočkanete od nás slíbené oločky k XVIII. a
XIX. století.

Řinat o tom jazyčku je to namouduší svatá
pravda.

Upřímně váš pydraonji váš oddaný

Mencel

V Bratislavě, 4. listopadu 1936.

Juliusa 19.

Bratislava, 21. III. 1938.

Vážený pane sekční šefe,

právě jsem se na universitě dočetla, že v sobotu t. m. přednášíte v Žaltavcovi u nás a přivítala jsem to jako vzácnou příležitost k tomu, abych Vás pěkně a upřímně pozvala k nám.

Když to tak spočítám, nebyl jste u nás vlastně už šestá sedm let. A když jste nás tehdy v Racištorfu navštívil, byli jsme ještě úplně začátečníci, v práci, v manželství, v životě zkrátka ve všem. Vzpomínám si, jak jsem Vás tehdy pohostila obloženými chlebičkami a musím se tomu v duchu zasmát. Bylo by tedy opravdu moc hezké, kdybyste se mohli po těch sedmi letech zase u nás sejít, najdete-li si ovšem alespoň chvíli času pro své přátele. Domnívám se, že v sobotu Vám už stěží zbytek času ne navštíví, a proto si Vás dovoluji pěkně pozvat, pane sekční šefe, na neděli na oběd - předpokládám ovšem, že dáte přednost pozitivním duchovním před těmi tělesnými a že se spokojíte s tím, co Vám já dovedu ukuchtit. Udělal byste mi opravdu velikou radost, kdybyste moji pozvání neodmítnul. Pro každý případ Vás však prosím, abyste mi lastaví lístečkem zprávil, můžeme-li Vás v neděli ocitkávati.

Vělice se nám těšíme, že Vás v Bratislavě uvidíme, a udělal byste nám opravdu velkou radost, kdybyste si pro nás našel chvíli času.

Uchivě Vás pozdravuje

O Menechová!

Milostivě paní a slečně Boženu se uchivě pozdravím.

Také já se připojuji k ženině pozvání a těmto se na shledanou.

Vás

Menech

V Bratislavě 9. Května 1938.

Milostivá paní,

srdčně jsme se s mužem zasmáli humornému líčení pana sekčního šefa o příhodách doctn. ~~Alasvera~~, který nikdy nedosel cíle a zároveň jsme byli dojatai něčí a pozorností, již jste nám chtěla projevití svoji vzpomínku. Děkujeme Vám co nejaktivěji za zcela neočekávanou laskavost, kterou nám - aniž toho zasluhujeme - projevíte. Jen jedině nás utěšuje na celé věci, že se ani jeden z doctn. jistě nezbláznil a že slečna Bojda si při jeho požádání alespoň na náš vzpomněla, což by jinak - zláště teď před maturitou - jistě sotva učinila. Věřte, milostivá paní, že jste nám svou pozorností, i když její zhmotnění nedošlo cíle, způsobila opravdovou radost, za níž se vrátíme opět vašimi dlužníky.

Doufám jen, že pan sekční šef splní přísahu, kterou vyslal R. nebesům plátnem clonou vystavou síně Umělecké Besedy a že přiveze slečnu Bojdu přistě do Bratislavy; já tak budu mít alespoň příležitost se Vám nepřímo odvděčit za laskavost, s níž jste si na náš vzpomněla. Jen bych prosila, aby slečna Bojda nyní před odjezdem zpravila o svém příjezdu. Musím si udělat trochu program, abych ji tu Bratislavu ukázala systematicky i zábavně a připravit se na její jistě všetečné otázky, kterými by mě docela mohla přivést jinak do rozpaků.

Jinak jsem se po poslední návštěvě ^{pana choti} Bratislavě docela vzdala naděje, že bych se s ním mohla chvíli nerušeně pobavit. Lidé jsou zde na něj tak zvědaví a zvědaví, že

to skutečně docela překonalo očekání moje představy.
Sotva jsem s ním chvilu mluvila, už intervenovali u nás,
aby mě odvolal a abych zvolnila cestu jiným. Chudě-
litěji ho a přestávám se divit, že sem přijde potom inko-
gnit a ani nám o tom rádičky nenapíše. Skoro jsem vás,
milostivá paní, litovala, že i Vy jste takto sobeckými zájmy
lidi zkracována; jistě se už těšíte, až pan skříň sč přijde
do neuse a bude zase trochu pamít Vám a domovu.

Ještě jednou Vám upřímně děkujeme a uctivě zdravíme.

Ruce Vám líbá

Dmenclová!

Bratislava, 28. října 1938.

Vážný pane redakční šéfe,

dostala jsem dnes váš dopis a mnohokrát vám za něj děkuji. Poněvadž, jak z něj vidím, nerácte být dostatečně informován o tom, proč a jak jsme se odhodlali k tomu, že vám musím napsat, dovoluji si vám to stručně vylicít.

Jeho dopis totiž nebyl projevem pesimismu a nevznikl na základě nedostatečných informací. Je tam totiž dokonce o všem zpraven jedním z novin, jedním přímo ode mne a já zase se informuji zde, v ústředí, v Bratislavě. Čeři však plně, že jeho dopis považujete za projev neinformovanosti: i tehdy, jak z dopisu jeho soudím, není nic o tom, co se zde, na Slovensku, děje a netřby druhého syna a snachy z Ban. ^{Bystrice} ~~Střezovce~~ rovněž považuje za nemotivované. Ptal se mne v posledním dopise, co je pravdy na tom, co hlásal vltavský rozhlas a já jsem musela většinu jeho informací z tohoto nekvalitního pramene považovat za naprosto správnou. Myslím, že hlavní vada je v tom, že české noviny se tomuto seznatí úmyslně vyhybojí a že slovenské časopisy, dříve opoční, dnes však vltaví se u vás nekolportují.

Jisto je, že jsme dnes v očích Slováků-lidáků co do pořadí děvání až za židy a v očích ostatních jsme politování hodným, avšak ačím elementem. Je to přirozeně revoluční hnutí, ale snad mne nebudete mtki za zlé, když si vám dovoluji odporovat v tom, že se podobá naší revoluci z r. 1918. Ted se zmocnila vlády strana českým nepřátelská, své zrovná tak jako

tehdy třeba nepřátelská Ra Rouka, ale toto nové slovensko,
které se teď rodí, bude se rozdílit od tehdejšího Českosloven-
ska zcela jistě fašistické, bude to země veskrze národní,
jejímž nejvyšším cílem a účelem bude blaho národa bez
ohledu na to, jakými prostředky se toho dosáhne. nám,
čechům na Slovensku, pak nebude, než se prohlásit za
menšímu anebo se slovakizovat - pokud se ovšem nevystělu-
jeme na nový Zeland, jak nám to, Slováci "doporučují".
Omšlý úraz, který z tohoto totalitního pojetí pro nás
vznikne, je a bude vplně ozleštěním objektivní vědy a
naprosta nemožností publikovat česky - neprohlásíme-li se
za menšímu, ovšem.

Partiční důsledky, které pro nás dva z toho plynou,
jsou jasné: Vasěk bude jakýmkoli Slovákem, bez ohledu
na kvalifikaci a postup předstizem (tak je tomu už dnes
na Krájiněské úřadě, kde mladí úředníci - Slováci se stali
šéfy), nehledě k tomu, že agenda v paměťkové úřadě zde
při dnešní pozici Klety bude vlastně beznadějná; bude
nucen psát slovensky "uoměněnou vědu." Jak vidíte,
páme sekční šéfe, na univerzitní dráhu už ani nemyslíme,
Vasěk bude rád, když se adrdží v hodnosti nehonorovaného
docenta. Ale o to vše při dnešní věnerodní polno mě
nejde. Nejde nám o kariéru a nejdeme nám, nebo alespoň
Vasěkovi nejde o úspěch; jde nám o možnost svobodného
dusevního života, o volnost tvůrčí práce, o důstojnost
a cest osobní a rodu i národní. Zde se teď nedá
dychat, jsme zde pariz, na než se Kardý' hlupák odvažuje
ohrout nos a nedoufám, že by se situace změnila,
zůstane-li zachován totalitní režim v zemi.

Ani politická situace neslibně změnu k lepšímu.
Jedná se teď o revizi hranic, která přirozeně dopadne pro

Slovačky - tak jako pro nás - špatně. Jak je zřejmo už z dnešního listu, svude se vlna zase na nás, na Čechy a bude zase o jeden důvod víc R perzekuci. Zde nejde o politickou legitimaci - ačchtěl se na to nebere zřetel - jde prostě o to, že jsme jedinou Češi a to už samo o sobě znamená dnes nepřátel zemi a nejopovrhovanější kástru lidí. Myslím, že v Praze nemá nikdo ani tušení o tom, jak to dnes na Slovensku vypadá, zrovna tak, jako my nemáme tušení o tom, jak to bylo a je v Praze. Jsme zde na Slovensku dnes, takřka přes noc, skutečně nezákonnými cizinci, i když jejich jedinou chybou je, že jsou Čechy.

To vše a hlavně obava o možnost svobodné vědecké činnosti nás vedla k tomu, že jsme Vám napsali. A pak, včetně mně, pane sekční šéfe, že se v člověku bouří všechna lidská a lidská hodnota při tom přezírání a že bychom byli hrozně rádi, kdybychom mohli odejít sami, z vlastní vůle a nemuseli čekat na to, až bude jen pro to, že jsme Čechy - neboť v našem případě nebude jiného důvodu - vyhození. Tady se teď dějí věci, že je člověku z toho opravdu na nic: Vaškův Kolega, dr. W., dopředná agrárník, teď vykládal autonomistickou řeč a nosí ji na mramrově do „slovačky“ naproti poděpským čtenářům o zdejšímu Nat. divadle, v němž jako doklad ducha, který doand ovládal vědu, lidových umění, cituje vyprávění, který ho nemu přinesl pryč při jeho habilitaci, jeden profesor ze zdejší university: „Porušte se dozrát vztahy starého umění na Slovensku k umění evropskému, to by Vám pomohlo!“ A při tom uvádí, že dokumentuje ducha, který doand panoval na Romenského

univerzite. Jak vidíte, je dnes všechno dovoleno; jak
malý Růžek chybí, aby se z toho nevyhodil při myš-
lence na Váška! A za ten Růžek děkujeme dnes jen
tomu, že se ambice dr. W. Nelson, jak se zde, R univerzity,
ale R divadlu.

Vy jste alespoň teď mezi svými, při všem tom nestěhla
to je ještě značně utěcha. Jak to bylo zálostné a jak to
intenzivně ukazovalo tu propast mezi reálií a slovatky,
tedy 6. října, zatím co my jsme byli pokorěni a poníženi
až do hlubin duše, se zde donaly manifesty a slavnosti,
zduřezující ~~se~~ radost nad tím, že shodl se sebe
to nenecháme cíle jeho... A přece sami teď Vášek
musí být v dešti a nepohodě, zatím co jeho „příteli“ zde,
jak vidět, při pravé nůdru. Přes to však bych se za nic na
světě nepomázala tak, abych někoho zde za Váška pročila.
A při tom je Hofm. Rli dvě domá ve svém místě a muš
nestoudně prohlásně do očí, že je úředníkem Slovenské
Rrafiny a že se mu nic nemůže stát, protože domá
neme! vyslouženo a nemůže do penze. Bude bych
vodeta, Rolik těch Rlik už vyčistil, že se tak drží!

neprší vám, pane sekční šefe, proto, abych snad
něco na nynějším stadiu mednila, je a bylo mi jasno,
že zde ještě musíme vytrvat, chtěti jsme se pouze
zajistit čestný ústřep. Snad mně porozumíte a snad
mně prominete, když k němu dlouhým dopisem váš
při pravou o váš drahocenný čas, ale jsem zde tak
sama a zrovna se dusím rozhorčením nad tím vším.
ne snad, že bych to nechopala a že bych neviděla dobře stávkou
ale se změny, jen lituji, že se tyto nebyly nás.

Upřímně váš, pane sekční šefe, pozdravuji a ještě
řeknu vám děkuji za ujištění, že v případě největší
nonse neodysíte naše SOS; uctivě se pokorím
a více libám milostivé paní. Sličnu Bojdu noc
nezbyly pozdravuji a častě ne mi vzpomínám.

Váš Omenclová!

30